
Wapniarnia, st. 129, gm. Trzcianka, woj. wielkopolskie, AZP 38-24/74

Informator Archeologiczny : badania 34, 98

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

i wczesnej epoki żelaza. W obiekcie nr 52 poza ceramiką znaleziono ludzki szkielet.

W miejscu prowadzenia badań stan zachowania dobry. Jako całość stanowiska trudny do określenia – zapewne gorszy, zważywszy na obecność na jego terenie drogi zabudowanej po obu stronach. Ranga stanowiska jest średnia.

Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane u WKZ w Przemysłu.

WAPNIARNIA, st. 129,
gm. Trzcianka,
woj. wielkopolskie,
AZP 38-24/74

- osada i cmentarzysko kultury łużyckiej ((V EB, Ha C-D)
- osada kultury jastrforskiej
- osada kultury przeworskiej
- osada kultury wielbarskiej
- osada z okresu wczesnego średniowiecza

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone od 1 do 30 lipca pod kierunkiem dr. Henryka Machajewskiego. Finansowane przez Wielkopolskiego WKZ.

Stanowisko archeologiczne położone w pradolinie Noteci na terasie nadzalewowej otoczonej od północnego zachodu kompleksem leśnym.

Podczas badań wykopaliskowych odkryto 38 obiektów kultury łużyckiej (21 jam posłupowych, 11 jam gospodarczych i 6 palenisk), 3 groby ciałopalne popielnicowe kultury łużyckiej. Ponadto odkryto pozostałości osady z okresu wpływów rzymskich (51 obiektów) oraz z okresu wczesnego średniowiecza (3 obiekty).

Na stanowisku odkryto pozostałości po ludności następujących kultur:

- osada i cmentarzysko ludności kultury łużyckiej
- osada ludności z okresu wpływów rzymskich
- osada ludności z okresu wczesnego średniowiecza

Stanowisko nr 129 w Wapniarni nieustannie ulega dewastacji poprzez głęboką orkę. Zniszczeniu ulegają pozostałości po osadach kultury łużyckiej, z okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Wielkopolskich Sprawozdaniach Archeologicznych”, t. 6, 2003, s. 308-323.

Węgorzyce, st. 5, gm. Osina,
woj. zachodniopomorskie,
AZP 28-09/89

patrz: wczesne średniowiecze

**WIERZCHUCA
NADBUŻNA**, st. 6,
gm. Drohiczyn, woj. podlaskie,
AZP 51-81/2

- cmentarzysko z epoki brązu i z wczesnej epoki żelaza
- ślad osadniczy z okresu wpływów rzymskich

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone 28 sierpnia, pod kierunkiem mgr Urszuli Perlikowskiej-Puszkarskiej (autorka sprawozdania, Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie). Finansowane przez WKZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 25 m².

Stanowisko zostało odkryte i zadokumentowane w 1979 r. w trakcie prowadzonych badań powierzchniowych (Z. Gajewski, Z. Kobyliński, H. Lichy). W roku 1987 przeprowadzono badania powierzchniowe w ramach AZP obszaru nr 51-81 (L. Pawlata). Stanowisko zlokalizowano na rozorywanej wydmie, a jego wielkość określono do 5 ha.

W roku 2000, w trakcie orki po żniwach, natrafiono na wyorane przepalone kości ludzkie. W tym miejscu wytyczono wykop sondażowy o wymiarach 5 x 5 m. Przebadano 25 m² powierzchni. Zadokumentowano 2 zniszczone groby ciałopalne. Stwierdzono bardzo duży stopień zniszczenia stanowiska przez orkę. Materiał zabytkowy jest nieliczny i rozdrobniony, reprezentowany przez przepalone kości ludzkie, fragmenty ceramiki, polepy i nieliczne węgle drzewne. Fragmenty ceramiki można datować na okres wpływów rzymskich (nieliczne) oraz na epokę brązu i wczesną epokę żelaza.